

28 Οκτωβρίου 2021

## Έλληνας νεκρός στρατιώτης εμφανίζεται και σώζει Ιταλούς αιχμαλώτους!

[Ορθοδοξία](#) / [Θαυμαστές Διηγήσεις](#)





1941: Ιταλοί αιχμάλωτοι κατά τον Ελληνοϊταλικό πόλεμο (1940-1941).

(Επιμέλεια Στέλιος Κούκος)

*Επιστολή στρατιωτικού Ιερέα ο οποίος βρισκόταν στο πολεμικό μέτωπο κατά την διάρκεια του Ελληνοϊταλικού πολέμου προς τον Μητροπολίτη Παντελεήμονα Φωστίνη, (1888-1962) ο οποίος διετέλεσε Μητροπολίτης Καρυστίας και Σκύρου, και Χίου, Ψαρών και Οινουσσών, καθώς και Ενόπλων Δυνάμεων.*

«...Ρίγη περνούν το κορμί μου απ' ό,τι βλέπουν καθημερινά τα μάτια μου ανάμεσα στους στρατιώτες μας. Προ ολίγων ημερών σ' ένα λόχο μας, που είχε δεχθή μια επίθεση των Ιταλών, εσκοτώθηκε ένα στ' αλήθεια ατίμητο παλληκάρι από τα πιο ηρωϊκά του Συντάγματος μας.

Ο αδελφός του, που υπηρετεί στον ίδιο λόχο, κάτω από την πίεση του πόνου για το θάνατο του αδελφού του έδωσε φρικτό όρκο!

- Όσους αιχμάλωτους πιάσω, παπούλη -μου έλεγε με θρήνο- θα τους σφάζω σαν αρνιά. Θα πληρώσουν πολύ ακριβά το θάνατο του αδελφού μου.

Εγώ προσπάθησα να τον παρηγορήσω, αλλά και να τον ανυψώσω στα ύψη, που ταιριάζουν για την ελληνική ψυχή. Εκείνος ήταν αδύνατο να ακούση τίποτε. Ήταν έξαλλος από τον πόνο.

Σήμερα τον είδα να περνάει [με] οκτώ αιχμαλώτους, που είχε πιάσει ο λόχος τους και να κλαίει σαν μικρό παιδί.

Ανησύχησα και τον ρώτησα:

- Τι σου συμβαίνει, βρε παιδί μου, γιατί κλαις;

Κι εκείνος με κόπο πολύ κατόρθωσε να μου εξηγήσει:

- Σήμερα τους έπιασε ο λόχος μου. Κι εξήτησα από το λοχαγό μου να τους δώσω να τους οδηγήσω εγώ στη στρατονομία με την απόφαση να τους ξεκάνω και τους οκτώ στο δρόμο για να εκδικηθώ το θάνατο του αδελφού μου. Ο λοχαγός μου τους έδωσε.

Τους έβαλα μπροστά κι εγώ τους ακολουθούσα με το αυτόματο στα χέρια αποφασισμένος να μην αφήσω ούτε ένα ζωντανό από αυτούς.

Μα την ίδια στιγμή, που ήμουν έτοιμος να πατήσω τη σκανδάλη, είδα ολοζώντανο τον αδελφό μου μπρος στο αυτόματο και μου είπε τρομαγμένος:

‘Εμένα θα σκοτώσης, αδελφέ μου; Τι σούκαμα; Δεν με λυπάσαι; Δεν συλλογίζεσαι τη μανούλα μας’;

Άρχισα να τρέμω και με πήραν τα δάκρυα. Τους αγκάλιασα τότε όλους, τους εφίλησα σαν νάταν ο καθένα από αυτούς ο αδελφός μου...».

*Απόσπασμα από το βιβλίο του Μητροπολίτη Χίου, Παντελεήμονα Φωστήνη, «Θεμέλια γαλανόλευκα», των εκδόσεων Άθως.*

**<https://bit.ly/3EoT1bG>**